

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 312/26.07.2011

privind soluționarea contestațiilor depuse de

S.C. .X. SRL la

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.906679/28.04.2011 si nr.907049/30.06.2011

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribabili – Activitatea de inspecție fiscală cu adresa nr..X./27.04.2011 si adresa nr.981749/29.06.2011, înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.906679/28.04.2011 si nr.907.049/30.06.2011 asupra contestațiilor formulate de **S.C. .X. SRL** cu sediul în localitatea .X., str.X, nr.X, sector X, Cod Unic de Înregistrare X.

S.C. .X. SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală **nr..X./10.03.2011**, emisa în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./10.03.2011, privind suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente**
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente

- **.X. lei - taxa pe valoarea adăugată**
- .X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată

- **.X. lei - impozit pe profit**
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

De asemenea, **S.C. .X. SRL** contestă Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..**X./13.04.2011** emisa de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribubili privind suma totala de **.X. lei**, reprezentand:

- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente
- .X. lei - accesorii aferente varsamintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neicadrate
- .X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor analizând dosarele contestațiilor transmise de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribubili, înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.906679/28.04.2011 si nr.907049/30.06.2011 si constatand că acestea au fost formulate de aceeași persoană juridică împotriva unor acte administrative fiscale încheiate de același organ fiscal, vizează aceleași categorii de obligații fiscale, care sub aspectul cuantumului se influentează reciproc, în conformitate cu pct.9.6. din OPANAF nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a procedat la conexasia dosarelor.

Contestatiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, in raport de data comunicarii actului administrativ fiscal contestat, astfel:

Contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..**X./10.03.2011**, comunicata in data de **14.03.2011**, conform semnaturii si stampilei aplicata de societate pe adresa de inaintare nr..**X.** emisa de organele de inspectie fiscala, a fost depusa la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili, in data de **13.04.2011**, conform ștampilei aplicată de serviciul Registratura 1 pe adresa de inaintare a contestatiei, aflata in original la dosarul cauzei.

Contestatia formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011, comunicata in data de **26.04.2011**, conform confirmarii de primire emisa de Oficiul postal, a fost depusa la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili, in data de **03.05.2011**, conform ștampilei aplicată de serviciul Registratura 1 pe contestatia aflata in original la dosarul cauzei.

S.C. .X. SRL se afla la pozitia X din Anexa 2 la OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili, publicat in MO nr.820/08.02.2010.

Directia Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită sa se pronunțe asupra contestațiilor formulate de **S.C. .X. SRL**.

I.A. S.C. .X. SRL solicita admiterea contestatiei si anulara partiala a Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011 si a constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr..X./10.03.2011, motivand urmatoarele:

1.Cu privire la impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente societatea contesta modul de calcul al acestui impozit prin adaugarea la baza de impunere a valorii impozitului si calcularea acestuia prin extragere, conform procedeului sutei marite considerand aceasta metoda eronata aratand ca valoarea contractului cu firma X X este ferma, fiind stabilita la X euro, respectiv .X. lei, iar majorarea bazei de impunere cu suma impozitului este una artificiala, deci una netemeinica si nelegala.

Societatea arata faptul ca firma .X. are calitatea de contribuabil iar veniturile brute impozabile obtinute de aceasta sunt cele specificate in contractul dintre parti, respectiv X euro si prin urmare nu poate fi obligata sa plateasca o suma mai mare decat cea datorata contribuabilului.

Societatea sustine ca intrucat nu si-a indeplinit la data prevazuta de lege a obligatiei privind virarea impozitului in numele contribuabilului beneficiar de venit, fapt pentru care a fost sanctionata contraventional, face ca impozitul datorat sa fie suportat de contestatoare din surse proprii, dar acesta trebuie calculat in cuantumurile legale neexistand nici un text de

lege care sa dea dreptul organului fiscal de a majora artificial cuantumul bazei de impozitare si, implicit al impozitului datorat.

In sustinerea cauzei societatea invoca prevederile art.113, art.114 si art.116 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, contestatoarea considera ca datoreaza un impozit de **.X. lei** si solicita diminuarea cuantumului impozitului stabilit de organele de inspectie fiscala de la **.X. lei** pana la aceasta limita si pe cale de consecinta diminuarea cuantumului accesoriilor calculate de la **.X. lei, la .X. lei**.

2. Cu privire la TVA

2.1. In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei** societatea contesta aplicarea TVA la vanzarea imobilului catre SC .X. SRL conform contractului de vanzare-cumparare nr..X./13.04.2009, solicitand exonerarea societatii de la plata acestui debit si a accesoriilor aferente, aratand urmatoarele:

- raportul de expertiza avut in vedere de inspectorii fiscali cu ocazia controlului este Raportul de evaluare intocmit de SC .X. SA .X., pentru care proprietatea imobiliara situata în .X., B-dul X nr. X, Sector X, a fost evaluata la data de referinta 30.04.2007 la X lei terenul și X lei constructia;

- echipa de control nu a cercetat și nu a observat faptul ca anterior datei vanzarii - 13.04.2009, la data de 30.03.2009 a fost intocmit de către S.C. .X. S.R.L., prin evaluator autorizat ANEVAR X, un nou raport de evaluare, pentru același imobil, înregistrat sub nr. X/B/30.03.2009, prin care, atât în sinteza acestuia, la pag.3 cât și în continut, la pag.11 si 12 sunt stabilite următoarele .X.i:

- .X. lei pentru teren
- .X. lei pentru constructie.

Societatea sustine că .X.ile stabilite prin Raportul de evaluare din data de 30.03.2009 sunt cele ce trebuie avute in vedere la stabilirea caracterului impozabil al tranzactiei deoarece, sunt stabilite cu 14 zile anterior datei vanzarii, terenul urmeaza regimul constructiei aceasta din urma avand o valoare mai mare stabilita prin raportul de expertiza din data de 30.03.2009, cladirea nu este o constuctie noua, iar tranzactia din data de 13.04.2009 nu este impozabilă.

In sustinerea cauzei societatea invoca prevederile art.141 alin.(2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

2.2. In ceea ce privește TVA in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei** societatea contesta tratamentul fiscal aplicat de organele de

inspectie fiscala avansurilor incasate considerand ca, pentru a fi impozabil din punct de vedere al TVA, un avans trebuie sa fie indisolubil legat de o operatiune ulterioara impozabila din punct de vedere al TVA.

Societatea motiveaza ca sumele încasate reprezintă sume acordate si restituite ulterior prin cont bancar sau alte modalitati, asa cum au constatat si organele de inspectie fiscala, fara nicio legatura cu operatiuni impozabile din punct de vedere al TVA, independent de modul de inregistrare in contabilitate si ca pentru aceste avansuri nu s-au emis facturi si prin urmare nici platitorul acestora nu a beneficiat de un drept de deducere a taxei.

In sustinerea cauzei societatea invoca prevederile art.126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006.

2.3. În ceea ce privește aplicarea TVA pentru achizițiile de servicii in trim. IV 2005 și trim IV 2007, în cuantum de **X lei** și accesorii in valoare de **X lei**, societatea consideră că nu sunt motivate în fapt constatările organelor de inspectie fiscala si invoca in sustinerea cauzei prevederile art. 43 alin.(2) lit.e) si art.65 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata.

2.4. În ceea ce privește TVA in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei**, societatea consideră că sponsorizarea nu este asimilată livrării de bunuri dacă este acordată in limitele și condițiile prevăzute de lege, motiv pentru care nu este operațiune impozabila din punct de vedere al TVA.

Cu privire la sponsorizarea evenimentului “.X.” organizat de Primaria Sectorului X in cadrul Complexului Expozitional .X. societatea sustine ca aceasta se incadreaza in prevederile art. 4 alin.(1), lit. a) si lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, avand in vedere urmatoarele aspecte:

- Primaria sectorului X ca autoritate publică locală nu este agent economic și activitatea sa nu are scop lucrativ decat pentru anumite activități strict delimitate de lege, printre care nu se regaseste organizarea de evenimente;

- evenimentele organizate in anii 2005 – 2006 si 2008 au fost realizate in scopuri caritabile (umanitare), sociale si comunitare, precum si culturale pentru ca oamenii cu venituri foarte modeste să-și poată permite petrecerea unui .X. decent, motiv pentru care sponsorizarea efectuată se incadrează in condițiile prevăzute în legea sponsorizarii.

În susținerea cauzei societatea anexează la contestație adresa nr. .X./25.02.2011 emisă de Primăria sectorului X și invocă prevederile art.126 alin.(1) lit.a), art.128 alin.(9) lit.f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct.7 alin.4 din HG nr.44/2004.

3. Referitor la impozitul pe profit

3.1. În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de **X lei** și în suma de **X lei** aferent profitului impozabil majorat cu cheltuielile cu achizițiile de servicii efectuate în trim. IV 2005 și trim.IV 2007, societatea susține că așa cum s-a motivat și cu privire la TVA aferentă acestor servicii stabilirea diferențelor suplimentare de plată nu este fundamentată în fapt.

3.2. În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar în suma de **X lei** și accesorii aferente în suma de **.X. lei** aferent profitului impozabil majorat cu cheltuielile de sponsorizare, societatea consideră că pentru stabilirea diferențelor suplimentare de plată organul de control a avut în vedere doar prevederile legii sponsorizării, în detrimentul legislației fiscale incidente. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. susține că a îndeplinit toate condițiile legislației fiscale privind deductibilitatea cheltuielilor, respectiv există contracte scrise cu clauze ferme, încadrarea în limitele legale, etc., fiind respectate în totalitate și dispozițiile legii sponsorizării.

În baza motivelor de fapt și a temeiului de drept prezentat pentru fiecare capăt de cerere, S.C. .X. S.R.L. solicită admiterea contestației prin anularea constatărilor și exonerarea de la plata sumei totale de **X lei**, din care:

- X lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente
- X lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente

- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată
- .X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată
- .X. lei - impozit pe profit
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

I.B. Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./13.04.2011, **S.C. .X. SRL** solicită admiterea contestației susținând că, în cadrul acestei decizii sunt inserate aspecte inexacte ale obligațiilor de plată întrucât unele dintre acestea fie au mai fost inserate în cadrul altei somatii care de altfel au fost plătite la aceeași dată fie

au fost inserate obligatii fiscale contestate si pentru care nu s-a primit un raspuns cu privire la modul de solutionare.

Astfel, societatea contestatoare arata ca suma de X lei derivand din declaratia 112 cat si suma de X lei derivand din declaratia 100, in suma totala de **X lei** au mai fost introduse la plata printr-o alta somatie emisa pe numele societatii cu nr.X/90/2011/.X. si au fost achitate cu OP nr.X/24.03.2011.

Suma de X lei derivand din declaratia 100 a fost platita cu OP nr.X/28.01.2011.

Suma de X lei derivand din declaratia 300 a fost platita cu OP nr.X/28.01.2011.

In ceea ce priveste celelalte sume stabilite suplimentar de plata in sarcina societatii prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.201, aceasta anexeaza contestatia depusa la organele competente. Prin urmare societatea contestatoare solicita suspendarea tuturor actelor de executare pana la solutionarea contestatiei formulate.

II. A. Prin Raportul de inspectie fiscala nr..X./10.03.2011, ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, au constatat si stabilit pe perioada verificata, urmatoarele:

1.Cu privire la impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. .X. S.R.L. nu a calculat, reținut și virat la bugetul de stat impozitul de 16% pentru veniturile impozabile achitate în sumă de X euro, respectiv X lei, către firma .X. X din X conform facturilor nr. X/18.03.2008 si nr..X./19.03.2008, venituri reprezentand contravaloarea serviciilor de consultanță efectuate de către firma .X. X în beneficiul S.C. .X. S.R.L. în baza contractului cadru încheiat în data data de 01.11.2007.

Organele de inspectie fiscala au stabilit faptul că veniturile achitate se încadrează în categoria veniturilor impozabile obținute din România reglementate de art.115 alin.(1) lit.i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal pentru care trebuia efectuată reținerea la sursă a impozitului pe veniturile persoanei juridice nerezidente în conformitate cu prevederile art.116 alin.(2) lit. c) si alin.(5) din acelasi act normativ.

Intrucat la punctul 5 din contract „Onorarii și cheltuieli” nu este menționat în mod expres valoarea serviciilor contractate, care urmează a fi prestate ci doar faptul că suma datorată se stabilește în baza facturilor emise de către prestator, organele de inspectie fiscala au considerat ca suma facturată reprezintă valoarea netă a serviciilor, beneficiarul serviciilor avand obligația de a respecta prevederile legale aplicabile în România cu privire la reținerea la sursă a impozitului pe veniturile realizate din România.

Astfel, in lipsa unor clauze contractuale cu privire la preț și la modalitatea de plată a valorii serviciilor prestate, organul de inspectie fiscală a stabilit că sumele facturate și achitate reprezintă pentru persoana juridică nerezidentă valoarea netă a acestora, si au stabilit un impozit datorat de contestatoare bugetului de stat in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei**.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

2.1. Cu privire la TVA in suma de **X lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei** organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca SC .X. SRL a efectuat o operatiune scutita fara drept de deducere a TVA constand in vanzarea unui imobil, teren + constructie in valoarea de X lei in baza contractului de vanzare - cumpărare încheiat cu S.C. .X. S.R.L. în calitate de cumpărător, autentificat sub nr..X./13.04.2009.

Din verificarea efectuata s-a constatat ca pentru aceasta tranzacție nu a fost intocmit un raport de expertiza la momentul vanzarii, respectiv 13.04.2009, terenul si constructia formand un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta cladire nu este o constructie noua, asa cum este definita la art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si la pct.37 alin.(1) din H.G.nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal iar conform certificatului de urbanism nr.X/27G/08.02.2009 terenul este construibil.

Organele de inspectie fiscala au avut in vedere Raportul de evaluare intocmit de S.C. .X. S.A. .X. pentru proprietatea imobiliara situata in .X., sectorul X, B-dul X, nr.X din care rezulta ca la data de referinta 30.04.2007 valoare terenului era de X, lei iar valoare constructiei era de X lei.

Conform aceluiasi Raport de evaluare, constructia care a facut obiectul evaluarii nu a fost din categoria celor care se tranzactioneaza frecvent pe piata specifica, aceasta fiind o cladire cu destinatie industrială.

Organele de inspectie fiscala au mai constatat ca in perioada cuprinsa intre data achizitiei bunului imobil de catre S.C. .X. S.R.L. si data vanzarii, societatea nu a efectuat lucrari de modernizare asupra cladirii care sa conduca la marirea valorii acesteia, asa cum rezulta si din fisa contului 212, imobilul (teren+cladire) a fost achizitionat la o valoare totala de X lei conform actului de adjudecare si a fost vandut la o valoare totala de X lei, diferenta de X lei dintre valoarea de achizitie si cea de vanzare reprezentand amortizarea cladirii in perioada cuprinsa între data achiziției și data vânzării bunului imobil.

Avand in vedere cele constatate, si in conformitate cu prevederile art. 6 din H.G.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspectie fiscala au concluzionat ca valoarea bunului imobil (teren+cladire) nu a suferit modificari majore fata de momentul achizitiei din anul 2007, când conform raportului de evaluare, valoarea terenului era mai mare decat valoarea cladirii, aspect menționat la punctul 4 din Raportul de evaluare si prin urmare la data vanzarii, respectiv 13.04.2009, au aplicat acestei tranzactii prevederile art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.37 alin.(1) lit. b) si alin.(6) din HG nr.44/2004 si au stabilit o diferența suplimentara de plată în sumă de X lei reprezentând TVA colectată prin aplicarea cotei de 19% la valoarea de X lei a imobilului vândut în baza Contractului de vânzare – cumpărare încheiat în formă autentică sub nr..X./13.04.2009 si a facturii nr.X/31.03.2009

Pentru diferența suplimentara de TVA de plata, echipa de inspectie fiscala a calculat accesorii în sumă totală de **.X. lei** din care:

- X lei majorări (dobânzi) de întârziere
- X lei penalități de întârziere.

2.2. Cu privire la TVA in suma de **.X. lei** aferenta avansurilor încasate de contestatoare si accesorii in suma de **.X. lei**, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea contestatoare nu a respectat tratamentul fiscal al avansurilor încasate în cadrul tranzacțiilor efectuate cu următorii parteneri: S.C. .X. S.R.L., S.C. X S.A., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L. si SC .X.SRL.

Referitor la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. SRL** urmare verificării efectuate s-a constatat faptul că au avut loc returnări de bunuri pentru facturi achitate inițial, dar fără restituirea sumelor către client, rezultând la data de 31.12.2005 un sold debitor în roșu în sumă de .X. lei. Sumele au fost asimilate de echipa de inspectie fiscala avansurilor achitate de către client. La închiderea anului fiscal 2005, din proprie inițiativă, societatea transferă

soldul debitor în roșu al contului 411 asupra creditului contului 419. Suma astfel încasată s-a stins treptat, integral, fie prin compensare în anul imediat următor, fie prin restituirea efectivă a sumelor prin cont bancar. Pentru corectarea deficienței constatate organele de inspectie fiscala au stabilit accesorii in suma de **.X. lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de .X. lei.

Referitor la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. S.A.** din analiza operațiunii înregistrate în evidența contabilă prin creditul contului 458 *Decontări din operații în participație*, organele de inspectie fiscală au constatat faptul că societatea contestatoare a încasat prin cont bancar suma de .X. lei in data de 29.12.2006 si suma de .X. lei in data de 05.02.2007 pentru care S.C. .X. S.R.L. nu a emis facturi cu TVA colectată.

Sumele încasate inițial sunt restituite ulterior prin cont bancar conform situației prezentate in anexa nr.33 la Raportul de inspectie fiscala.

Pentru corectarea deficienței constatate organele de inspectie fiscala au stabilit accesorii in suma de **.X. lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de .X. lei

Cu privire la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. S.R.L.** s-a constatat că în data de 09.02.2007 s-a încasat suma de .X. lei înregistrată în creditul contului 419. Pentru suma încasată S.C. .X. SRL nu a emis factură, suma încasată fiind restituită prin cont bancar în data de 08.02.2008. Pe ordinul de restituire a sumei de .X. lei s-a completat *restituire avans*.

Pentru corectarea deficienței constatate organele de inspectie fiscala au stabilit accesorii in suma de **.X. lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de .X. lei

In ceea ce priveste tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. S.R.L.** s-a constatat că în data de 01.09.2007 s-a încasat suma de 50.000 lei înregistrată în creditul contului 419 "*Clienți – creditori*". Pentru suma încasată S.C. .X. S.R.L. a emis factura nr. X/14.09.2007 prin aplicarea regimului de taxare inversă. Societatea nu a facut dovada că avansul încasat a fost destinat lucrărilor de construcții montaj pentru care sunt aplicabile măsurile de simplificare în baza prevederilor art. 160 alin. 2 litera c) din Codul fiscal, ca a restituit aceasta suma sau ca a realizat vreo operatiune economica. La data de 30.06.2010 suma de X lei figura în soldul creditor al contului 419.09 analitic S.C. .X. .X.T S.R.L.

Referitor la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X.S.R.L.** s-a constatat ca factura seria BDYO nr.X/20.10.2009, a fost emisă în negru pentru valoarea totală de X lei cu mențiunea „avans marfă”. Factura seria BDYO

nr..X./20.10.2009 a fost stornata prin factura seria BDYO nr..X./30.10.2009 emisă în roșu cu mențiunea „storno avans marfă” ambele facturi fiind înregistrate atât în evidența contabilă, cât și în evidența fiscală.

S-a constatat ca S.C. .X. S.R.L. nu a livrat bunurile pentru care a încasat un avans în valoare totală de X lei (inclusiv TVA), motiv pentru care echipa de inspecție fiscală a considerat că factura de stornare seria BDYO nr..X./30.10.2009 a fost emisă nejustificat.

La data efectuării inspecției fiscale, din fișa contului 167.16 "Alte împrumuturi și datorii asimilate" s-a constatat faptul că suma de X lei a fost restituită integral.

Pentru corectarea deficienței constatate organele de inspecție fiscală au stabilit accesorii în suma totală de **X lei** aferente unei taxe pe valoarea adăugată în suma de X lei.

Astfel, pentru deficiențele constatate cu privire la avansurile încasate s-au stabilit diferențe suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de **.X. lei** și s-au calculat accesorii în sumă totală de **.X. lei**.

Diferențele suplimentare de plată referitoare la facturile emise înainte de livrarea de bunuri, prestarea de servicii și avansurile încasate s-au stabilit în baza prevederilor art.134 alin.(5) și art.134² alin.(2) lit.a) și lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

2.3. În ceea ce privește aplicarea TVA pentru achizițiile de servicii în trim.IV 2005 și trim.IV 2007, din verificarea documentelor prezentate, a rezultat faptul că aceste cheltuieli efectuate nu sunt aferente unor venituri impozabile realizate în perioada supusă verificării. Din acest motiv, echipa de inspecție fiscală a considerat că eronat s-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferentă acestor cheltuieli deoarece nu sunt îndeplinite condițiile reglementate prin art. 145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, stabilind o diferență suplimentară de plată în sumă de **X lei** și accesorii aferente în suma de **X lei**.

2.4. În ceea ce privește încadrarea în plafoanele reglementate cu privire la sponsorizare, s-au avut în vedere prevederile cuprinse în contractele de sponsorizare încheiate între S.C. .X. S.R.L. în calitate de sponsor și Primăria sector X în calitate de beneficiar al sponsorizării. Din analiza fiecărui contract prezentat a rezultat faptul că bunurile oferite în natură, cu titlu de sponsorizare s-au utilizat de către beneficiar pentru organizarea evenimentului „.X.”, organizat în cadrul Complexului Expozițional .X.. Având în vedere natura și destinația bunurilor acordate în natură, echipa de inspecție fiscală a considerat că sponsorizarea efectuată

nu se încadrează în categoria activităților din domeniul cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar enumerate la art.4 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea.

Deoarece societatea contestatoare și-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferentă bunurilor acordate în natură, iar acordarea de bunuri cu titlu gratuit nu se încadrează în prevederile art. 4 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, operațiunea de sponsorizare a fost reîncadrată de către organul de inspecție fiscală în operațiune asimilată unei livrări de bunuri efectuată cu plată în baza prevederilor art.128 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

3. Cu privire la impozitul pe profit

3.1. În ceea ce privește impozitul pe profit în suma de **X lei** pe anul 2005 și în suma de **X lei** în anul 2007 organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat pe cheltuieli deductibile suma de X lei pe trim. IV 2005 reprezentând: X lei contravaloarea unui raport de evaluare proprietăți imobiliare (fermă agricolă) și X lei contravaloarea serviciilor de evaluare a unui teren din comuna .X., și suma de X lei pe trim.IV 2007 conform facturilor emise de către prestatori reprezentând contravaloare servicii de evaluare a unui teren intravilan în suprafață de 11.112 m.p.

Intrucât aceste cheltuieli cu serviciile de evaluare nu au fost aferente bunurilor înregistrate în patrimoniul S.C. .X. S.R.L. astfel încât prin exploatarea acestora societatea contestatoare să realizeze venituri impozabile, au fost considerate de organele de inspecție fiscală drept cheltuieli nedeductibile fiscal în baza art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

3.2. În ceea ce privește impozitul pe profit în suma de **.X. lei** și accesorii aferente în suma de **.X. lei** organele de inspecție fiscală au constatat faptul că S.C. .X. S.R.L. nu a respectat prevederile art.4 alin.(1) lit.a) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea în cazul contractelor de sponsorizare încheiate cu Primăria sector X în calitate de beneficiar:

- contractul nr. .X./30.12.2005 pentru suma de X lei
- contractul nr. .X./29.12.2006 pentru suma de X lei
- contractul nr. .X./31.12.2008 pentru suma de X lei

Bunurile oferite în natură, cu titlu de sponsorizare în cadrul fiecărui contract menționat s-au utilizat de către beneficiar pentru organizarea evenimentului „.X.„, organizat în cadrul Complexului Expozițional .X..

Organele de inspecție fiscală au considerat că sponsorizarea efectuată nu se încadrează în categoria activităților din domeniul cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar așa cum sunt enumerate la art.(4) alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea.

S-a constatat faptul că S.C. .X. S.R.L. a încadrat valoarea bunurilor acordate în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal la determinarea profitului impozabil, din care pe anul fiscal 2005 suma de .X. lei iar pe anul fiscal 2008 suma de .X. lei și a calculat credit fiscal în suma de .X. lei pe 2005 și în suma de .X. lei pe 2008 în baza prevederilor art.21 alin.(4) lit.p) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Datorită faptului că bunurile acordate pentru activitatea menționată în fiecare contract de sponsorizare nu se încadrează în prevederile art. 4 lit. alin.(1) lit.a) și lit.b), organele de inspecție fiscală au considerat creditul fiscal în valoare de .X. lei (.X. lei + .X. lei) drept sumă de plată datorată bugetului de stat.

Pentru debitul în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei.

II.B. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./13.04.2011 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Serviciul evidență Analitică pe Platitor, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din OG nr.92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, s-au calculat următoarele accesorii:

- X lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente
- X lei - accesorii aferente varsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neincadrate
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

III.A. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de societate si de organele de inspectie fiscala, se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente in suma de .X. lei si accesorii aferente in suma de .X. lei Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte cu privire la modalitatea de calcul a impozitului datorat de S.C. .X. S.R.L. pentru veniturile realizate din Romania de firma nerezidenta .X. .X. .X. in anul 2008 din prestarea unor servicii de consultanta, in conditiile in care acest impozit nu a fost retinut de societatea contestatoare, la data efectuarii platii, din veniturile brute realizate de persoana nerezidenta.

In fapt, S.C. .X. S.R.L a achitat la extern catre firma .X. P.X. .X. din Noua Zeelandă suma totala de **.X. lei**, respectiv .X. euro, reprezentand contravaloarea unor servicii de consultanta, conform facturilor nr. .X./18.03.2008 si nr..X./19.03.2008 emise in baza contractului fara numar, încheiat în data data de 01.11.2007.

Organele de inspectie fiscala au constatat faptul că veniturile achitate se încadrează în categoria veniturilor impozabile obținute din România reglementate de art.115 alin.(1) lit.i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru care trebuia efectuată reținerea la sursă a impozitului pe venituri persoane juridice nerezidente în conformitate cu prevederile art.116 alin.(2) lit. c) si alin.(5) din acelasi act normativ si au calculat si stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. .X./10.03.2011 un impozit datorat de contestatoare bugetului de stat in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei**. Organele de inspectie fiscala au stabilit acest impozit prin aplicarea cotei de 16% asupra unei baze impozabile in suma de **.X. lei**.

Societatea considera ca datoreaza un impozit in quantum de .X. lei prin aplicarea cotei de 16% prevazuta de lege asupra sumei de **.X. lei** platita efectiv firmei nerezidente si solicita diminuarea impozitului stabilit de organele de inspectie fiscala in suma de .X. lei, pana la aceasta limita precum si diminuarea accesoriilor de la suma de .X. lei la .X. lei, respectiv contesta suma de **.X. lei reprezentand impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente si accesorii aferente in suma de .X. lei**.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.113, art.114, art.115 alin.(1) lit.i) si art.116 alin.(1) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare”

„ART. 113

Contribuabili

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol și sunt denumiți în continuare contribuabili.

ART. 114

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, **se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.**

ART. 115

Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

ART. 116

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) **Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.**

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

c) **16%** în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la [art. 115](#), cu excepția veniturilor din dobânzile obținute de la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus pentru venituri din prestari de servicii de consultanță obtinute din Romania de nerezidenti se datoreaza un impozit in cota de 16% aplicata asupra veniturilor brute obtinute de acestia.

Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute

din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Se reține ca S.C. .X. S.R.L. a platit firmei .X. P.X. .X. din Noua Zeelandă suma de .X. euro, respectiv .X. lei, conform facturilor nr..X./18.03.2008 și nr..X./19.03.2008, venituri reprezentând contravaloarea serviciilor de consultanță efectuate de către firma .X. P.X. .X. în beneficiul S.C. .X. S.R.L. în baza contractului cadru încheiat în data data de 01.11.2007.

La pct.3.1. și pct.5.1. din Contractul de Consultanță încheiat în data de 01.11.2007 între S.C. .X. S.R.L. în calitate de Beneficiar și firma .X. P.X. .X. în calitate de Consultant se prevede ca :

„3.1. În baza solicitării exprimate în mod rezonabil Consultantul va oferi consultanță și asistență generală Beneficiarului pentru toate proiectele și activitățile pe care Beneficiarul le va desfășura în relația sa cu persoane juridice străine. [...]

*5.1. Pe durata Contractului, cu titlu de compensație pentru serviciile oferite de Consultant, Beneficiarul va plăti Consultantului onorarii stabilite de comun acord și pentru care **Consultantul va emite facturi la începutul fiecărui proiect/activitate în parte.[...].**”*

La pct.19 din același contract se prevede ca:

„Dacă Beneficiarul nu achită Consultantului oricare și toate sumele datorate în termen de 10 zile de la scadență, Contractul se consideră a fi încălcat, fără obligativitatea notificării Beneficiarului de către Consultant, ...”

Se reține ca în baza prevederilor contractuale .X. P.X. .X. persoana juridică nerezidentă a emis pentru serviciile de consultanță prestate facturile nr..X./18.03.2008 și nr.01.X./19.03.2008 în valoare totală de .X. euro (.X.+X.), respectiv .X. lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține ca veniturile facturate de persoana juridică nerezidentă .X. P.X. .X. din Noua Zeelandă în suma de .X. lei (X euro) și în suma de .X. lei (.X.) au fost plătite de S.C. .X. S.R.L. în data de 29.05.2008 și în data de 19.03.2008 fără a calcula, reține și plăti la bugetul de stat impozitul pe venit datorat de persoana juridică nerezidentă, potrivit prevederilor legale invocate mai sus.

Pentru neretinererea, potrivit legii, de către S.C. .X. S.R.L. a impozitului datorat de .X. P.X. .X. pentru veniturile obținute din România, organele de inspecție fiscală au sancționat societatea contestatoare cu amenda contravențională în baza prevederilor art.219 alin.(1) lit.o) și alin.(2) lit.e) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și au stabilit prin decizia de impunere contestată un impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente în suma de

.X. lei prin adaugarea la baza de impozitare facturata de consultant a valorii impozitului si calcularea acestuia prin extragere, conform procedurii sutei marite.

Societatea nu contesta cele stabilite de organele de inspectie fiscala cu privire la obligativitatea calcularii, retinerii si virarii impozitului in numele beneficiarului de venit, respectiv firma .X. P.X. .X. ci contesta modalitatea de calcul a impozitului utilizata de organele de inspectie fiscala, prin aplicarea procedurii sutei marite.

Astfel, contestatoarea admite ca datoreaza impozitul aferent veniturilor realizate de persoana juridica nerezidenta .X. .X. .X. conform Contractului de consultanta din data de 01.11.2007, dar nu in cuantumul stabilit de organele de inspectie fiscala.

Se retine ca, potrivit prevederilor legale invocate mai sus impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri prin aplicarea cotei legale **asupra veniturilor brute realizate de nerezidenti.**

Potrivit celor prevazute in contractul de consultanta incheiat cu firma nerezidenta, contravaloarea serviciilor prestate este cea facturata.

Avand in vedere cele retinute si prevederile legale invocate, care sunt de stricta interpretare si aplicare in vederea stabilirii situatiei fiscale reale in ceea ce priveste impozitul pe veniturile realizate din Romania de persoana juridica nerezidenta .X. .X. .X. precum si faptul ca organele de solutionare a contestatiei nu se pot pronunta asupra corectitudinii calculului impozitului pe veniturile realizate din Romania de firma nerezidenta si a accesoriilor aferente, efectuat de contestatoare, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza: **“ Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”** coroborat cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora **”Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”**.

Pe cale de consecinta se va desfiinta partial Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011 emisă de organele de inspectie fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr.F-MC .X./10.03.2011 pentru **impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente in suma de .X. lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit actul fiscal contestat, sa procedeze la recalcularea acestui impozit prin aplicarea procentului prevazut de lege la veniturile brute realizate de .X. P.X. .X. in baza facturilor emise, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu cele retenirile prin prezenta decizie .

In ceea ce priveste suma de **.X. lei** reprezentand accesorii aferente impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente in suma de .X. lei, potrivit principiului "*accessorium sequitur principale*" urmeaza a se desfiinta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 si pentru acest capat de cerere.

2. TAXA PE VALOAREA ADAUGATA

2.1. Cu privire la TVA in suma de .X. lei si accesorii aferente in suma de .X. lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate pronunta cu privire la tratamentul fiscal din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata ce trebuie aplicat operatiunii de vanzare-cumparare a unui imobil constand in teren si constructie, in conditiile in care in sustinerea cauzei SC .X. SRL depune probe noi, ce nu au fost analizate de organele de inspectie fiscala.

In fapt, in baza Contractului de vanzare - cumpărare încheiat intre SC .X. SRL in calitate de vanzator si S.C. .X. S.R.L. în calitate de cumpărător, autentificat sub nr..X./13.04.2009, societatea contestatoare a vandut un bun imobil, teren + constructie, in valoarea de **.X. lei** pentru care in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata a aplicat regimul de scutire fara drept de deducere.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca bunul imobil in cauza este intabulat in Cartea funciara nr..X. a localitatii .X. cu numarul cadastral .X./3, iar conform Raportului de evaluare intocmit de SC .X. SA .X. la data de 30.04.2007 valoarea terenului era mai mare decat valoarea cladirii, cladirea nefiind o constructie noua, motive pentru care in baza prevederilor art.141 alin. 2 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si pct.37

alin.1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspectie fiscala au stabilit că pentru vânzarea bunului imobil format din teren și construcție în valoare de .X. lei trebuia aplicat regimul normal de taxare prin colectarea TVA cu cota de 19% la aceasta baza de impozitare.

Prin urmare prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011 s-a stabilit suplimentar TVA de plata in suma de **.X. lei** si accesorii aferente in suma de **.X. lei**.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala trebuiau sa aiba in vedere Raportul de evaluare din data de 30.03.2009 intocmit de SC .X. SRL, cu 14 zile inainte de data vanzarii, prin care s-a stabilit valoarea de .X. lei pentru teren si valoarea de .X. lei pentru constructie, terenul urmand valoarea constructiei, aceasta din urma avand valoarea mai mare, motiv pentru care tranzactia din data de 13.04.2009 este neimpozabila din punct de vedere al TVA.

In drept, potrivit art.141 alin.(2) lit.f) din Legea nr.571 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:[...]

*f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. **Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.** În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:*

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Norme metodologice:

37. (1) În aplicarea [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au .X.i egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus se retine ca este scutita de taxă pe valoarea adaugata operatiunea de livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren, cu exceptia livrării unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.

Atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral, in baza raportului de expertiza efectuat terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției, iar daca valoarea constructiei este mai mică decât valoarea terenului construcția va urma regimul terenului pe care este edificată.

Se retine ca societatea contestatoare a vandut un bun imobil, teren + constructie, in valoarea de **.X. lei** in baza Contractului de vanzare - cumpărare încheiat între SC .X. SRL in calitate de vanzator si S.C. .X. S.R.L. în calitate de cumpărător, autentificat sub **nr..X./13.04.2009**.

La data de **30.04.2007** prin Raportul de evaluare intocmit de SC .X. SA .X. in scopul .X.ificarii in procedura de faliment, aceasta proprietate imobiliara a fost evaluata astfel:

- valoare teren - .X. lei
- valoare constructie – .X. lei.

In sustinerea cauzei societatea contestatoare depune un Raport de evaluare intocmit la data de **30.03.2009** de SC .X. SRL, societate de contabilitate, evaluare, expertiza si audit financiar, la solicitarea SC .X. SRL.

Obiectul evaluarii l-a constituit imobilul, constructie+ teren proprietatea SC .X. SRL, situat in Bd.X nr.X sector X .X..

Scopul evaluării a constat în estimarea valorii de piață a imobilului menționat mai sus, în vederea efectuării unei tranzacții de vânzare-cumpărare.

În urma evaluării efectuate valoarea de piață a imobilului, construcție+teren proprietatea SC .X. SRL, situat în Bd..X. nr.X, sector X .X. a fost stabilită la X euro, echivalentul a **X lei**, defalcată de evaluator pe cele două imobile, astfel:

- valoarea estimată teren - .X. lei
- valoarea estimată construcție - .X. lei.

Se reține că în conformitate cu Raportul de evaluare efectuat în data de **30.03.2009** de SC .X. SRL, valoarea construcției este mai mare decât valoarea terenului, cele două imobile făcând un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral .X./3.

La data de **31.03.2009**, SC .X. SRL în calitate de vânzător emite factura nr..X. către S.C. .X. S.R.L. în calitate de cumpărător, având ca obiect vânzarea imobilului, construcție+teren proprietatea SC .X. SRL, situat în Bd..X. nr.X.

Valoarea totală a facturii este de **.X. lei** și este defalcată astfel:

- valoare teren - .X. lei
- valoare construcție - .X. lei

Factura în cauză a fost emisă fără taxă pe valoarea adăugată.

Se reține că prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./10.03.2011 ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./10.03.2011 contestată, nu se face nici o referință cu privire la Raportul de evaluare efectuat în data de **30.03.2009** de SC .X. SRL prin care, cu privire la imobilul format din construcție și teren situat în Bd..X. nr.X, sector X .X., s-a stabilit că valoarea construcției este mai mare decât valoarea terenului.

Mai mult, prin raportul de inspecție fiscală se menționează la pag.18 alin.2 că: *“Din verificarea efectuată s-a constatat că pentru tranzacția de mai sus nu a fost întocmit un raport de expertiză la momentul vânzării(13.04.2009) bunului imobil care este intabulat în Cartea funciara nr..X. a localității .X., sector 6 și are numărul cadastral .X./3.”*

Potrivit art.182 alin.(4) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură, cu modificările și completările ulterioare,

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Cu privire la aplicarea acestui text de lege, la pct.182.1 din Normele metodologice de aplicare a **Ordonanței Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin HG nr.1050/2004 se prevede:

*“182.1. În temeiul **art. 182** alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.*

Se retine ca, potrivit art.94 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, republicata,

*“(2) **Inspecția fiscală are următoarele atribuții:***

*a) **constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**”*

iar potrivit pct.102.1. din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

“Norme metodologice:

*102.1. **La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.**”*

Avand in vedere cele retinute mai sus, Raportul de evaluare intocmit in data de 30.03.2009 si depus in copie ca proba noua in sustinerea contestatiei, prevederile legale citate mai sus referitoare la tratamentul fiscal diferentiat din punct de vedere al TVA, in cazul livrării unor bunuri imobile formate din teren si constructia edificata pe acestea ce formeaza un singur corp funciar identificat printr-un singur număr cadastral, in functie de partea din imobil, teren sau constructie, cu valoarea cea mai mare, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict**

considerentele deciziei de soluționare” coroborat cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agenției Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora **”Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”**.

Pe cale de consecință se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./10.03.2011 pentru **TVA în suma de .X. lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit actul fiscal contestat, să analizeze și să se pronunțe și cu privire la Raportul de evaluare din data de 30.03.2009 și pe cale de consecință să stabilească obligațiile fiscale reale privind TVA aferenta tranzacției de vânzare-cumpărare ce face obiectul contestației având în vedere faptul că potrivit art.6 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală este cel mai îndreptățit **”să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”**

În ceea ce privește suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de **.X. lei**, potrivit principiului **”accessorium sequitur principale”** urmează a se desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 și pentru acest capăt de cerere.

2.2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în suma de .X. lei și accesorii în suma de .X. lei, Agenția Natională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată și accesorii pentru sumele încasate de societatea contestatoare de la diversi clienți, în vederea livrării de bunurilor sau prestării de servicii conform contractelor încheiate cu aceștia.

In fapt, in perioada supusa inspectiei fiscale S.C. .X. S.R.L. în calitate de furnizor de bunuri și de prestator de servicii a încasat avansuri pentru realizarea de operațiuni economice din sfera de aplicare a TVA, în baza contractelor economice încheiate cu S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.A., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L. si SC .X.SRL. , fara a colecta TVA aferenta sumelor incasate.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea contestatoare datoreaza TVA in suma de **.X. lei** si accesorii in suma de **.X. lei** pentru facturile emise înainte de livrarea de bunuri, prestarea de servicii și pentru avansurile încasate de la clientii mentionati mai sus în baza relatiilor contractuale cu acestia, potrivit prevederilor art. 134 *alin.(5) și art.134² alin.(2) lit.a) și b)* din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatie, SC .X. SRL sustine ca, sumele incasate drept avans au fost restituite ulterior.

In drept, pe perioada 2005-2006 sunt aplicabile prevederile art.134 alin.(1) – alin.(3) si alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza ca:

„Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

[...]

„(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de

aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.”

Incepand cu 01.01.2007 sunt aplicabile prevederile art.134¹ alin.(1) si art.134² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza ca:

„ART. 134¹

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.[...]

ART. 134²

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora”.

Potrivit prevederilor legale invocate mai sus se retine ca exigibilitatea taxei intervine la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator precum si in cazul in care se încasează avansuri inainte de data la care intervine faptul generator.

Fac excepție de la aceasta regula doar avansurile încasate pentru plata importurilor și avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca SC .X. SRL a incasat în data de 01.09.2007 de la **S.C. .X. S.R.L.** suma de X lei pe care a inregistrat-o în creditul contului 419 *Cienti creditor*.

Pentru suma încasată S.C. .X. S.R.L. a emis factura nr. X/14.09.2007 prin aplicarea regimului de taxare inversă. Societatea nu a facut dovada organelor de inspectie fiscala si nici organelor de solutionare a contestatiei că avansul încasat a fost destinat lucrărilor de construcții montaj pentru care sunt aplicabile măsurile de simplificare în baza prevederilor art.160 alin.(2)

lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, ca a restituit aceasta suma sau ca a realizat vre-o operatiune economica scutita de TVA.

La data finalizarii inspectiei fiscale suma de 50.000 lei figura evidentiata în soldul creditor al contului 419 "*Clienți – creditori*", analitic S.C. *.X. .X.T S.R.L.*

Avand in vedere prevederile legale citate mai sus se retine ca organele de inspectie fiscala au calculat in mod legal TVA in suma de **.X. lei** aferenta avansului incasat de la S.C. *.X. .X.T S.R.L.* si accesorii aferente in suma de **X lei**.

Cu privire la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. SRL** se retine ca societatea contestatoare a incasat suma de .X. lei iar ulterior a returnat bunurile pentru care a incasat acesta suma, fără a restitui suma incasata care la închiderea anului fiscal 2005 este transferă din soldul debitor în roșu al contului 411 "Clienti" in creditului contului 419 "Clienti-creditori". Suma astfel încasată s-a stins treptat, integral, fie prin compensare în anul imediat următor, fie prin restituirea efectivă a sumelor prin cont bancar. Aferent acestui avans incasat de societatea contestatoare pentru care nu s-a colectat taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar de plata prin decizia de impunere contestata accesorii in suma de **.X. lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de .X. lei.

In ceea ce priveste tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. S.A.** se retine ca societatea contestatoare a încasat prin cont bancar suma de .X. lei in data de 29.12.2006 si suma de .X. lei in data de 05.02.2007 pentru care nu a emis facturi cu TVA colectată potrivit legii. Aferent acestor sume incasate in avans pentru care nu s-a colectat taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar de plata prin decizia de impunere contestata accesorii in suma de **.X. lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de .X. lei.

Cat priveste tranzacțiile derulate cu **S.C. .X. S.R.L.** s-a constatat că în data de 09.02.2007 societatea contestatoare a încasat suma de .X. lei înregistrată în creditul contului 419 "*Clienti-creditori*" pentru care nu a emis factură si nu a colectat TVA potrivit legii. Suma încasată a fost restituită prin cont bancar în data de 08.02.2008, pe ordinul de restituire a sumei fiind facuta mentiunea "*restituire avans*". Aferent acestui avans incasat de societatea contestatoare pentru care nu s-a colectat taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar de plata prin decizia de impunere contestata accesorii in suma de **X lei** aferente unei taxe pe valoarea adaugata in suma de X lei.

Cu privire la tranzacțiile derulate cu **S.C. .X.S.R.L.** se retine ca societatea contestatoare a incasat un avans in suma de X lei pentru care a emis factura seria BDYO nr..X./20.10.2009 cu mențiunea „avans marfă”. Factura seria BDYO nr..X./20.10.2009 a fost stornata prin factura seria BDYO nr..X./30.10.2009 emisă în roșu cu mentiunea „storno avans marfă”.

Organele de inspectie fiscala au stabilit pentru TVA aferenta acestui avans accesorii in suma totala de **X lei** pana la restituirea integrala a avansului, respectiv 29.11.2010.

Se retine ca accesoriile aferente taxei pe valoarea colectata aferenta avansurilor incasate de societatea contestatoare au fost calculate in baza prevederilor art.120 alin.(1) si art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ **Dobânzi**

(1) *Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]*

ART. 120¹*)

Penalități de întârziere

(1) *Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.*

(2) *Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:*

a) *dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;*

b) *dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;*

c) *după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.*

(3) *Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”*

Avand in vedere cele de mai sus, prevederile legale invocate care sunt de stricta interpretare si aplicare se retine ca organele de inspectie fiscala au constatat corect ca pentru avansurile incasate SC X SRL trebuia sa colecteze TVA.

Neprocedand astfel, se retine ca in mod legal au fost calculate si stabilite acesorii in suma totala de .X. lei aferente taxei pe valoarea adaugata colectata pentru avansurile incasate.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei sustinerea societatii contestatoare potrivit careia sumele incasate drept avans au fost restituite ulterior, intrucat textul de lege nu distinge cu privire la acest aspect, iar potrivit principiului de drept, „*acolo unde legea nu distinge nici interpretul nu trebuie sa distinga*”.

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale in vigoare, pentru diferenta de TVA in suma de **.X. lei si accesorii in suma totala de .X. lei** urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. .X. S.R.L. impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011, in temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit caruia:

”Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal ataca contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.”

2.3. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investită să se pronunțe dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta unor prestari de servicii de evaluare, in conditiile in care aceasta nu face dovada ca a achizitionat serviciile respective in folosul operatiunilor sale taxabile.

In fapt, in anul 2005 si 2007 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei pe anul 2005 si in suma de X lei pe anul 2007 aferenta unor facturi de prestari servicii de evaluare proprietati imobiliare si terenuri, bunuri imobiliare ce nu apartineau societatii contestatoare.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca eronat s-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferenta acestor servicii achizitionate intrucat nu sunt indeplinite conditiile reglementate de art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatie, SC .X. SRL solicita anularea obligatiilor fiscale reprezentand TVA in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei „deoarece constatarile controlului nu sunt motivate in fapt”.

In drept, potrivit prevederilor art.145 alin.(1) și alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pe perioada 2005 – 2006:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.[...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Începând cu 01.01.2007 sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Conform prevederilor pct.45(4) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege,

respectiv să dețină o factură fiscală sau un alt document legal, **iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.**

Astfel, se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revenind persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca societatea contestatoare si-a exercitat dreptul de deducere aferent achiziționării în anii 2005 și 2007 a unor servicii de evaluare a unor terenuri și proprietăți imobiliare în baza unor facturi fiscale emise de SC .X. SRL, SC X SRL și SC X SRL fără a justifica faptul că serviciile respective au fost destinate operațiunilor sale taxabile, aceasta obligativitate revenind persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Prin contestația formulată societatea solicită anularea obligațiilor fiscale reprezentând TVA în suma de X lei și accesorii aferente în suma de X lei „*deoarece constatarile controlului nu sunt motivate în fapt*”, așa cum se prevede la art.43 alin.2 lit.e) și art.65 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sustinerea societății nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât din analiza cap.2.1.1 Obligații fiscale suplimentare de plată , cap.2.1.2 Motivul de fapt și cap.2.1.3. Temeiul de drept din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011, rezulta că organele de inspectie fiscală au precizat motivele de fapt și temeiul de drept care au condus la stabilirea diferenței suplimentare de taxă pe valoarea adăugată în suma de X lei și a accesoriilor aferente în suma de X lei.

Constatarile care au condus la stabilirea acestor obligații fiscale suplimentare de plată sunt prezentate de organele de inspectie fiscală și în Raportul de inspectie fiscală nr..X./10.03.2011, la pag 24 iar potrivit art.65 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare “ (1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*”

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale in vigoare, precum si faptul ca prin contestatie nu se aduc argumente prin care sa fie combatute constatările organelor de de inspectie fiscala, pentru diferenta de TVA in suma totala de **X lei** urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesutinita cu documente contestatia formulata de S.C. .X. S.R.L. impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011, in temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora :

”Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal ataca contestatia va fi respinsa ca neintemeiata.”

Cu privire la accesoriile in suma de **X lei** aferente TVA stabilite suplimentar de plata prin Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011, se retine ca acestea sunt datorate bugetului de stat potrivit principiului *“accessorium sequitur principale”*.

2.4. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei si accesorii aferente in suma de .X. lei cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta cu privire la tratamentul fiscal aplicabil bunurilor achizitionate de societatea contestatoare in vederea acordarii acestora cu titlu gratuit in cadrul actiunii de sponsorizare a evenimentului “.X.” organizat de Primaria Sectorului X .X. in cadrul Complexului Expozitional .X. in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat si verificat toate aspectele legate de sponsorizarea acestui eveniment.

In fapt, in baza Contractelor de sponsorizare nr..X./30.12.2005, nr..X./29.12.2006 si nr..X./31.12.2008 incheiate intre S.C. .X. S.R.L. si Primaria Sectorului X, societatea contestatoare a efectuat sponsorizari constand in bunuri oferite în natură pentru organizarea evenimentului „.X.” în cadrul Complexului Expozițional .X. in suma de .X. lei pe anul 2005, X lei pe anul 2006 si .X. lei pe anul 2008.

Avand in vedere destinatia bunurilor acordate in natura, organele de inspectie fiscala au considerat ca sponsorizarea efectuata de S.C. .X. S.R.L in baza contractelor incheiate cu Primaria Sectorului X in scopul organizarii evenimentului „.X.” în cadrul Complexului Expozițional .X., nu se încadrează în categoria activităților din domeniul cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar așa cum sunt enumerate la art. 4 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea și pe cale de consecință au reînscadrat operațiunea de sponsorizare în operațiune de livrare de bunuri efectuată cu plată și au stabilit taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar în suma totală de .X. lei în baza prevederilor art.128 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și accesorii aferente în suma de .X. lei.

Societatea susține că organele de inspectie fiscala au aplicat în mod eronat dispozițiile art.128 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, fără a mai avea în vedere și dispozițiile alin.(9) ale aceluiași articol care prevede în mod expres că sponsorizarea nu este asimilată livrării de bunuri dacă este acordată în limitele și condițiile prevăzute de lege, iar evenimentele organizate în anii 2005 – 2006 și 2008 au fost realizate în scopuri caritabile (umanitare), sociale și comunitare, precum și culturale pentru că oamenii cu venituri foarte modeste să-și poată permite petrecerea unui .X. decent, depunând în susținerea cauzei adresa nr..X./25.02.2011 emisă de Primaria Sectorului X.

In drept, potrivit art.128 alin.(4) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la [art. 149](#) alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus se reține că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, preluarea de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital,

pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, **dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției.**

Potrivit art.128 alin.(9) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare pe perioada 2005-2006:

“(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):[...]

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.”

Incepand cu 01.01.2007 la art.128 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):[...]

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca SC .X. SRL a achizitionat bunuri constand in apa minerala, vin, sucuri, cozonac, cosuri cu fructe, etc. in baza unor facturi fiscale emise de diverse firme precum SC .X. SRL, SC X SA , SC X SRL, SC X SRL etc. pe care le-a acordat gratuit Primariei Sectorului X .X. in baza Contractelor de sponsorizare nr..X./30.12.2005, nr..X./29.12.2006 si nr..X./31.12.2008 incheiate cu aceasta.

Potrivit contractelor de sponsorizare mentionate mai sus bunurile care au facut obiectul acestor contracte au fost puse la dispozitia Primariei Sectorului X, in baza unor avize de expeditie, spre a fi utilizate pentru evenimentul “.X.” ce a fost organizat in Complexul Expozitional .X..

In baza facturilor emise de furnizorii bunurilor respective, SC .X. SRL a dedus TVA in suma totala de .X. lei din care X lei pentru bunurile achizitionate in anul 2005, X lei pentru bunurile achizitionate in anul 2006 si X lei pentru bunurile achizitionate in anul 2008.

La art.1 alin.(1) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizare, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca

(1) Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării.

Potrivit art.(4) din acelasi act normativ,

“(1) Poate fi beneficiar al sponsorizării:

a) orice persoană juridică fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, eductiv, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice;

b) instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației publice, pentru activitățile prevăzute la lit. a);

[...]

La pct.1 din OMF nr. 994/1994 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Legii nr.32/1994 privind sponsorizarea, cu privire la beneficiarii sponsorizării, se prevede:

“1. Pot beneficia de sponsorizare, potrivit dispozițiilor art. 4 și 5 din lege, orice persoana juridică de utilitate publică și orice persoana juridică nonprofit, care au sediul în România, și desfășoară sau vor fi autorizate să desfășoare una dintre activitățile menționate expres în art. 4. În acest sens, pot beneficia de sponsorizare: școli, spitale, cămine de bătrâni, orfelinate, asociații, fundații etc., dacă au personalitate juridică.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus se reține ca pot beneficia de sponsorizare, orice **persoana juridică de utilitate publică și orice persoana juridică nonprofit**, care desfășoară sau sunt autorizate să desfășoare activități într-unul din domeniile: cultural, artistic, eductiv, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice.

Prin Instrucțiunile pentru aplicarea Legii nr.32/1994 privind sponsorizarea, sunt exemplificate instituțiile care pot beneficia de sponsorizare, acestea fiind școlile, spitalele, căminele de bătrâni, orfelinatele, asociațiile, fundațiile sau alte asemenea, care au personalitate juridic.

La art.2 alin.(1) din Legea contenciosului administrative nr.554/2004 este prezentată semnificația unor termeni, astfel:

“(1)În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

*b) **autoritate publică** - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;”*

La art.1 alin.(1), art.3⁴ și art.11 alin.(1) și alin.(2) lit.c) din OG nr.68/2003 privind serviciile sociale de prevede :

ART. 1

(1) Serviciile sociale, în sensul prezentei ordonanțe, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea prevenirii și depășirii unor situații de dificultate, vulnerabilitate sau dependență pentru prezervarea autonomiei și protecției persoanei, pentru prevenirea marginalizării și excluziunii sociale, pentru promovarea incluziunii sociale și în scopul creșterii calității vieții.[...]

ART. 3⁴

(1) Serviciile sociale specializate sunt serviciile sociale care au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.

(2) Serviciile sociale definite la alin. (1) sunt următoarele:

- a) recuperare și reabilitare;*
- b) suport și asistență pentru familiile și copiii aflați în dificultate;*
- c) educație informală extracurriculară pentru copii și adulți, în funcție de nevoia fiecărei categorii;*
- d) asistență și suport pentru persoanele vârstnice, inclusiv pentru persoanele vârstnice dependente;*
- e) asistență și suport pentru toate categoriile definite la [art. 25](#);*
- f) sprijin și orientare pentru integrarea, readaptarea și reeducarea profesională;*
- g) îngrijire social-medicală pentru persoanele aflate în dificultate, inclusiv paleative pentru persoanele aflate în fazele terminale ale unor boli;*
- h) mediere socială;*
- i) consiliere în cadru instituționalizat, în centre de informare și consiliere;*
- j) orice alte măsuri și acțiuni care au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.[...]*

ART. 11

(1) Furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, publice ori private.

(2) Furnizorii publici de servicii sociale pot fi:[...]

c) instituțiile publice care au constituite compartimente de asistență socială.

In sustinerea cauzei, SC .X. SRL depune in copie adresa nr..X./25.02.2011 emisa de Primaria Sectorului X prin care se mentioneaza ca produsele ce au facut obiectul contractului de sponsorizare au fost utilizate exclusiv pentru scopul in care au fost acordate, respectiv „*Produsele au fost destinate organizarii evenimentelor dedicate .X.ului, de Primaria Sectorului X la Complexul Expozitional .X.: Pavilion Central si Pavilion X, respectiv 16-17 fiind puse la dispozitia participantilor la cele doua evenimente*” care au „*un profund caracter social: unul fiind destinat persoanelor varstnice, cu venituri reduse (pensionari), iar cel de-al doilea adresandu-se locuitorilor sectorului X si Municipiului .X. (membrii de sindicat din diverse intreprinderi, locuitori ai sectorului X si ai Municipiului .X. care nu dispun de posibilitati materiale pentru a-si petrece .X.ul intr-o atmosfera specifica acestei sarbator, etc.*”

Se retin ca organele de inspectie fiscala au reconsiderat operatiunea incadrata de societate ca sponsorizare in operatiune asimilata unei livrari de bunuri efectuata cu plata in baza prevederilor art.128 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si au calculat si stabilit taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar in suma totala de **.X. lei** aferenta bunurilor acordate in mod gratuit Primariei Sectorului X, fara a verifica daca au fost respectate cele sustinute de societatea contestoare in ceea ce priveste destinatia produselor acordate cu titlu gratuit, respectiv daca acestea au fost utilizate pentru a raspunde unor nevoi sociale si comunitare in conformitate cu prevederile Legii nr.32/1994 privind sponsorizarea, coroborate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr.544/2004 si cu prevederile OG nr.68/2003 privind serviciile sociale, citate mai sus.

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale in vigoare, pentru diferenta de TVA stabilita suplimentar de plata in suma totala de **.X. lei** urmeaza a se face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**” coroborat cu

prevederile pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora **"Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente"**.

Pe cale de consecință se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./10.03.2011 pentru **TVA în suma de .X. lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit actul fiscal contestat, să reanalizeze destinația produselor achiziționate de societatea contestatoare și acordate cu titlu gratuit Primaiei Sectorului X .X. și în funcție de cele constatate să aplice corect prevederile legii fiscale în ceea ce privește tratamentul fiscal privind TVA aferentă operațiunii în cauză.

La reevaluare vor fi avute în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei având în vedere faptul că potrivit art.6 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală este cel mai îndreptățit **"să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză."**

În ceea ce privește suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de **.X. lei**, potrivit principiului **"accessorium sequitur principale"** urmează a se desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 și pentru acest capăt de cerere.

3. IMPOZIT PE PROFIT

3.1. Referitor la impozitul pe profit în suma de X lei pe anul 2005 și în suma de X lei pe anul 2007 Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că nedeductibile la calculul profitului impozabil

contravaloarea unor servicii de evaluare a unor bunuri ce nu apartin societatii contesatatoare in conditiile in care aceasta nu face dovata efectuării acestor cheltuieli în scopul realizării de venituri.

In fapt, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de **X lei** pe trim. IV **2005** reprezentand, X lei contravaloarea unui raport de evaluare proprietăți imobiliare (fermă agricolă) si X lei contravaloarea serviciilor de evaluare a unui teren din comuna .X., si suma de **X lei** pe trim.IV **2007** reprezentand contravaloare servicii de evaluare a unui teren intravilan în suprafață de 11.112 m.p.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca serviciile de evaluare in suma totala de **X lei** nu se refera la bunuri înregistrate în patrimoniul S.C. .X. S.R.L. astfel încât prin exploatarea acestora societatea contestatoare să realizeze venituri impozabile, motiv pentru care au fost considerate drept cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil si pe cale de consecinta au stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei pe anul 2005 si in suma de X lei pe anul 2007 in baza art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatia formulata societatea sustine ca organele de inspectie fiscala nu isi motiveaza decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii potrivit art.43 alin.2 lit.e) si art.65 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, potrivit art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare

“Art. 19 (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Potrivit pct.12 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile

neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

La art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Conform pct.22 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Sunt considerate cheltuieli deductibile la determinarea profitului impozabil numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare a înregistrat pe cheltuieli deductibile contravaloarea unor servicii de evaluare a unor bunuri, ferma agricolă și terenuri, ce nu aparțin societății contestatoare, în suma de X lei pe trim.IV 2005 și în suma de X lei pe trim.IV 2007 în baza unor facturi emise de SC X SRL, SC X SRL și SC X ERL și pentru care societatea nu face dovada faptului că aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin contestația formulată societatea susține că organele de inspecție fiscală nu își motivează decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii potrivit art.43 alin.2 lit.e) și art.65 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sustinerea societății nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât din analiza cap.2.1.1 Obligații fiscale suplimentare de plată , cap.2.1.2 Motivul de fapt și cap.2.1.3. Temeiul de drept din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspectia fiscala nr..X./10.03.2011, rezulta ca organele de inspectie fiscala au precizat motivele de fapt si temeiul de drept care au condus la stabilirea diferentei suplimentare de impozit pe profit ca urmare a constatarii unor cheltuieli nedeductibile fiscal.

Constatarile care au condus la stabilirea impozitului pe profit suplimentar in suma de X lei pe anul 2005 si in suma de X lei pe anul 2007 si temeiul de drept sunt prezentate de organele de inspectie fiscala si in Raportul de inspectie fiscala nr..X./10.03.2011, la pag 37-38 iar potrivit art.65 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare “(1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*”

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale in vigoare si faptul ca prin contestatie nu se aduc argumente prin care sa fie combatute constatarile organelor de inspectie fiscala, pentru diferenta de impozit pe profit in suma totala de **X lei** urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de S.C. .X. S.R.L. impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011, in temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora :

”Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, contestația va fi respinsa ca neintemeiata.”

3.2. Referitor la impozitul pe profit in suma de .X. lei si accesorii aferente in suma de .X. lei cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunța cu privire la impozitul pe profit aferent cheltuielilor efectuate cu sponsorizarea evenimentului “.X.” organizat de Primaria Sectorului X în cadrul Complexului Expozițional .X., in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au

analizat si verificat toate aspectele legate de sponsorizarea acestui eveniment.

In fapt, in baza Contractelor de spnsorizare nr..X./30.12.2005, nr. .X./29.12.2006 si nr..X./31.12.2008 incheiate intre S.C. .X. S.R.L. si Primaria Sectorului X, societatea contestatoare a efectuat sponsorizari constand in bunuri oferite în natură pentru organizarea evenimentului „.X.”, în cadrul Complexului Expozițional .X. in suma de .X. lei pe anul 2005, 126.801 lei pe anul 2006 si .X. lei pe anul 2008.

Pe anii 2005 si 2008 societatea contestatoare a inregistrat cheltuielile cu sponsorizarea in suma de .X. lei si in suma de .X. lei ca nedeductibile fiscal si si-a constituit credit fiscal in suma de **.X. lei pe anul 2007** si in suma de **.X. lei pe anul 2008**.

Pe anul 2006 cheltuielile cu sponsorizarea in suma de X lei au fost inregistrate de contestatoare pe cheltuieli deductibile.

Avand in vedere destinatia bunurilor acordate in natura, organele de inspectie fiscala au considerat că sponsorizarea efectuată de S.C. .X. S.R.L. in baza contractelor incheiate cu Primaria sectorului X in scopul organizarii evenimentului „.X.”, în cadrul Complexului Expozițional .X., nu se încadrează în categoria activităților din domeniul cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar așa cum sunt enumerate la art. 4 alin.(1) lit.a) si lit.b) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, motiv pentru care au stabilit ca suma totala de **.X. lei (.X. lei + .X. lei)** reprezentan credit fiscal constituit de societate este datorata bugetului de stat, cu titlu de impozit pe profit.

Societatea contestatoare sustine ca la stabilirea diferențelor suplimentare de plată organele de inspectie fiscala au avut în vedere doar prevederile legii sponsorizării, în detrimentul legislatiei fiscale privind deductibilitatea cheltuielilor, respectiv detine contracte scrise cu clauze ferme, cheltuielile incadrându-se in limitele legale, etc., fiind respectate în totalitate și dispozițiile legii sponsorizării.

In drept, potrivit art.21 alin.(1) si alin.(4) lit.p) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

p) cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; **contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții:**

1. este în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depășește mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat”

La art.1 alin.(1)si alin.(2) din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca :

„(1) Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către una dintre părți, denumită beneficiarul sponsorizării.”

Potrivit art.(4) din acelasi act normativ,

“(1) Poate fi beneficiar al sponsorizării:

a) orice persoană juridică fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice;

b) instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației publice, **pentru activitățile prevăzute la lit. a);**

[...]

La pct.1 din OMF nr. 994/1994 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu privire la beneficiarii sponsorizării, se prevede:

“1. Pot beneficia de sponsorizare, potrivit dispozițiilor art. 4 și 5 din lege, orice persoana juridică de utilitate publică și orice persoana juridică nonprofit, care au sediul în România, și desfășoară sau vor fi autorizate sa desfășoare una dintre activitățile menționate expres în art. 4. În acest sens, pot beneficia de sponsorizare: școli, spitale, cămine de bătrâni, orfelinate, asociații, fundații, dacă au personalitate juridică.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus se retine ca pot beneficia de sponsorizare, orice persoana juridică de utilitate publică și orice persoana juridică nonprofit, care desfășoară sau sunt autorizate să desfășoare activități într-unul din domeniile: cultural, artistic, educativ, de învățământ, științific - cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice.

Prin Instrucțiunile pentru aplicarea Legii nr.32/1994 privind sponsorizarea, sunt exemplificate instituțiile care pot beneficia de sponsorizare, acestea fiind școlile, spitalele, căminele de bătrâni, orfelinatele, asociațiile, fundațiile sau alte asemenea, care au personalitate juridică.

La art.2 alin.(1) din Legea contenciosului administrative nr.554/2004 este prezentată semnificația unor termeni, astfel:

“(1)În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

*b) **autoritate publică** - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;”*

La art.1 alin.(1), art.3⁴ și art.11 alin.(1) și alin.(2) lit.c) din OG nr.68/2003 privind serviciile sociale, cu modificările și completările ulterioare, se prevede :

ART. 1

(1) Serviciile sociale, în sensul prezentei ordonanțe, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea prevenirii și depășirii unor situații de dificultate, vulnerabilitate sau dependență pentru prezervarea autonomiei și protecției persoanei, pentru prevenirea marginalizării și excluziunii sociale, pentru promovarea incluziunii sociale și în scopul creșterii calității vieții.[...]

ART. 3⁴

(1) Serviciile sociale specializate sunt serviciile sociale care au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.

(2) Serviciile sociale definite la alin. (1) sunt următoarele:

- a) recuperare și reabilitare;*
- b) suport și asistență pentru familiile și copiii aflați în dificultate;*
- c) educație informală extracurriculară pentru copii și adulți, în funcție de nevoia fiecărei categorii;*
- d) asistență și suport pentru persoanele vârstnice, inclusiv pentru persoanele vârstnice dependente;*
- e) asistență și suport pentru toate categoriile definite la [art. 25](#);*
- f) sprijin și orientare pentru integrarea, readaptarea și reeducarea profesională;*
- g) îngrijire social-medicală pentru persoanele aflate în dificultate, inclusiv paleative pentru persoanele aflate în fazele terminale ale unor boli;*
- h) mediere socială;*
- i) consiliere în cadru instituționalizat, în centre de informare și consiliere;*
- j) orice alte măsuri și acțiuni care au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.[...]*

ART. 11

(1) Furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, publice ori private.

(2) Furnizorii publici de servicii sociale pot fi:[...]

c) instituțiile publice care au constituite compartimente de asistență socială.

Se retine ca SC .X. SRL a achiziționat bunuri constând în apa minerală, vin, sucuri, cozonac, cosuri cu fructe, etc. în baza unor facturi fiscale emise de diverse firme precum SC X SRL, SC X SA, SC X X SRL, SC X SRL etc. pe care le-a acordat gratuit Primăriei Sectorului X .X. în baza Contractelor de sponsorizare nr..X./30.12.2005, nr..X./29.12.2006 și nr..X./31.12.2008 încheiate cu aceasta.

Potrivit contractelor de sponsorizare menționate mai sus bunurile care au făcut obiectul acestor contracte au fost puse la dispoziția Primăriei Sectorului X în mod gratuit, în baza unor avize de expedite, spre a fi utilizate pentru evenimentul “.X.” ce a fost organizat în Complexul Expozitional .X..

În baza facturilor emise de furnizorii bunurilor respective, SC .X. SRL a încadrat valoarea bunurilor achiziționate în vederea sponsorizării Primăriei Sectorului X în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal la determinarea profitului impozabil, din care pe anul fiscal 2005 suma de .X. lei iar pe anul fiscal 2008 suma de .X. lei și a calculat credit fiscal în suma de .X. lei pe 2005 și în suma de .X. lei pe 2008 în baza prevederilor art.21 alin.(4) lit.p)

din Legea nr.571/2003 iar pe anul 2006 cheltuielile cu sponsorizarea in suma de **X lei** au fost inregistrate de contestatoare pe cheltuieli deductibile.

In sustinerea cauzei, SC .X. SRL depune in copie adresa nr..X./25.02.2011 emisa de Primaria Sectorului X prin care se mentioneaza ca produsele ce au facut obiectul contractului de sponsorizare au fost utilizate in exclusivitate pentru scopul in care au fost acordate, respectiv *„Produsele au fost destinate organizarii evenimentelor dedicate .X.ului, de Primaria Sectorului X la Complexul Expozitional .X.: Pavilion Central si Pavilion 14, respectiv 16-17 fiind puse la dispozitia participantilor la cele doua evenimente”* care au *„un profund caracter social: unul fiind destinat persoanelor varstnice, cu venituri reduse (pensionari), iar cel de-al doilea adresandu-se locuitorilor sectorului X si Municipiului .X. (membrii de sindicat din diverse intreprinderi, locuitori ai sectorului X si ai Municipiului .X. care nu dispun de posibilitati materiale pentru a-si petrece .X.ul intr-o atmosfera specifica acestei sarbator, etc.”*

Se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibile cheltuielile efectuate de societatea contestatoare cu achizitionarea unor bunuri acordate in mod gratuit Primariei Sectorului X in baza Contractelor de sponsorizare nr..X./30.12.2005 si nr..X./31.12.2008 si au stabilit ca societatea datoreaza bugetului de stat cu titlu de impozit pe profit, creditul fiscal în valoare de **.X. lei (.X. lei + .X. lei)** pe care aceasta si l-a constituit prin scaderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor cu sponsorizarea, pe motiv ca bunurile acordate pentru activitatea mentionata in fiecare contract de sponsorizare nu se incadreaza in prevederile art.4 lit.a) si lit.b) din Legea sponsorizarii nr.32/1994 fara a verifica destinatia produselor acordate cu titlu gratuit, respectiv daca acestea au fost utilizate pentru a raspunde unor nevoi sociale si comunitare in conformitate cu prevederile Legii nr.32/1994 privind sponsorizarea, coroborate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr.544/2004 si cu prevederile OG nr.68/2003 privind serviciile sociale, citate mai sus, asa cum sustine aceasta .

Cu privire la cheltuielile in suma de **X lei** inregistrate eronat ca deductibile pe anul 2006, reprezentand contravaloarea bunurilor achizitionate de societatea contestatoare si acordate cu titlu gratuit Primariei sectorului X in baza contractului de sponsorizare, se retine ca organele de inspectie fiscala au reintregit profitul impozabil al societatii pe acest an si au stabilit prin decizia de impunere impozit pe profit suplimentar in suma de X lei si accesorii aferente, debite necontestate de societate.

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale in vigoare, pentru diferenta de impozit pe profit stabilit suplimentar de plata in suma totala de **.X. lei** urmeaza a se face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**” coroborat cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit carora “**Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente**”.

Pe cale de consecinta se va desfiinta partial Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr..X./10.03.2011 pentru impozitul pe profit in suma de **.X. lei**, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit actul fiscal contestat, sa reanalizeze destinatia produselor achizitionate de societatea contestatoare si acordate cu titlu gratuit Primaiei Sectorului X .X. si in functie de cele constatate sa aplice corect prevederile legii fiscale in ceea ce priveste deductibilitatea fiscala a cheltuielilor efectuate cu sponsorizarea si sa stabileasca corect impozitul pe profit aferent operatiunii in cauza.

La reverificare vor fi avute in vedere si celelalte sustineri ale contestatoarei avand in vedere faptul ca potrivit art.6 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura, cu modificarile si completarile ulterioare, organul de inspectie fiscala este cel mai indreptatit “**să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.**”

In ceea ce priveste suma de **.X. lei** reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit in suma de **.X. lei**, potrivit principiului “*accessorium sequitur principale*” urmeaza a se desfiinta Decizia de impunere privind

obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr..X./10.03.2011 si pentru acest capat de cerere.

III.B. Referitor la accesoriile in suma totala de .X. lei stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța cu privire la cuantumul accesoriilor datorate bugetului de stat consolidat in conditiile in care societatea sustine ca o parte a debitelor pentru care au fost calculate au fost achitate, iar o alta parte a debitelor pentru care au fost calculate au fost stabilite de plata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2011, contestata de societate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011 organele fiscale din cadrul Directie Generale de Administrare a Marilor Contribuabili – Serviciul Evidenta Analitica pe Platitor au stabilit in temeiul art.88 lit.c) si art.119 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, accesorii in suma totala de **.X. lei** pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat, dupa cum urmeaza:

- X lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente
- X lei - accesorii aferente varsamintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neicadrate
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

S.C. .X. SRL contesta aceste obligatii de plata accesorii stabilite prin Decizia nr..X./13.04.2011 sustinand ca, in cadrul acestei decizii sunt inserate aspecte inexacte ale obligatiilor de plata intrucat unele dintre acestea fie au mai fost inserate in cadrul altei somatii care de altfel au fost platite la acea data, fie au fost inserate obligatii fiscale contestate si pentru care nu s-a primit un raspuns cu privire la modul de solutionare.

In drept, potrivit art.119 alin.(1) si art.120 alin.1-2, alin.(5) si alin.(7) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare,

“Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

[...]

(5) Modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Conform Anexei la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011, accesoriile in suma totala de **.X. lei** au fost stabilite in baza urmatoarelor documente prin care s-au individualizat sume de plata:

- Declaratia 112 din data de 24.03.11,
- Declaratia 100 din data de 25.01.2011 si data de 24.03.2011,
- Declaratia 300 din data de 25.01.2011,
- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2001.

Impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2001, **S.C. .X. SRL** a

formulat contestatie inregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor sub nr.906679/28.04.2011.

Potrivit celor retinute la capitolul III.A. din prezenta decizie cu privire la debitele stabilite suplimentar de plata, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2001 contestata, in suma de **.X. lei** reprezentand impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente, in suma de **.X. lei si .X. lei** reprezentand taxa pe valoarea adaugata si in suma de **.X. lei** reprezentand impozit pe profit urmeaza a se dispune desfiintarea acestei decizii de impunere.

Cu privire la alte debite individualizate prin Declaratia 100 din data de 25.01.2011 si 24.03.2011 si Declaratia 300 din data de 25.01.2011, aferent carora prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011 au fost stabilite accesorii suplimentare de plata, societatea contestatoare sustine ca au fost platite prin OP.nr.X/28.01.2011 si OP nr.X/28.01.2001.

Avand in vedere cele retinute, in baza prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**” coroborate cu prevederile pct.11.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “**Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente**”, urmeaza a se desfiinta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011 pentru suma totala de **.X. lei reprezentand accesorii aferente** impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente, accesorii aferente varsamintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neicadrate si aferente taxei pe valoarea adaugata pentru a fi recalculat si stabilite, in functie de cele retinute prin prezenta decizie si de prevederile legale in vigoare.

La recalcularea accesoriilor datorate bugetului de stat vor fi avute in vedere si celelalte sustineri ale contestatoarei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, precum si in baza prevederilor legale invocate si in temeiul art.216 alin.(1) si alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 si pct.11.6 din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. .X. SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2001, pentru suma totala de X lei reprezentand:

- X lei - taxa pe valoarea adaugata
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata
- X lei - impozit pe profit.

2. Desființarea partiala a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./10.03.2001 pentru suma totala de X lei reprezentand

- .X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente
- X lei - taxa pe valoarea adaugata
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata
- .X. lei - impozit pe profit
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decat cele care au intocmit actul fiscal contestat, să procedeze la o nouă verificare pe aceeași perioadă și pentru aceleași tipuri de impozite si taxe ținând cont de prevederile legale aplicabile în spetă, precum și de cele retinute prin prezenta decizie.

3. Desființarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..X./13.04.2011 pentru suma totala de .X. lei reprezentand:

- X lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit

- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente
- X lei - accesorii aferente varsamintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neicadrate
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata, urmând ca organele fiscale sa recalculeze debitele si accesoriiile aferente datorate de societatea contestatoare bugetului general consolidat avand in vedere cele retinute prin prezenta decizie, precum si sustinerile contestatoarei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .X., in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,

X

X